N°. 31. 1856.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 5 FEBRUARIJ.

NEDERLANDEN.

Bij Zr. Ms. besluit van den 30sten Januarij jl., n°. 68, is, met intrekking van het, aan den gewezen commies bij de directie der marine te Rotterdam *J. F. Schoof*, zich schrijvende *Schooff*, toegekende wachtgeld, aan hem, met ingang van den 1sten dier maand, wegens langdurigen diensttijd, overeenkomstig artt. 3, 43 en 47 der wet van den 9den Mei 1846 (*Staatsblad* n°. 24) en §§ *b* en *d* van art. 1 van de wet van den 3den Mei 1851 (*Staatsblad* n°. 49), verleend een pensioen ten laste van den Staat, ter somma van f 990 's jaars.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

RIJKSTELEGRAAF.

Met den 10den dezer wordt aan het kantoor van den Rijkstelegraaf te Leeuwarden de gewone dagdienst ingevoerd.

's Gravenhage, den 4den Februarij 1856.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN REENEN.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

De Minister van Finantien heeft, bij resolutie van 23 Januarij jl., n°. 9, goedgevonden aan de provinciale directeurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te kennen te geven, dat het tarief van regten vilt als *manufacturen* belast, zoodat naar mate van de stoffen, waaruit het vilt is zamengesteld, hetzelve, hetzij onder *manufacturen van hennep, vlas en werk*, of als *manufacturen van wolle enz.*, moet worden gerangschikt; dat mitsdien de zoogenaamde *patent-asphalt-, dak- en scheepsbekleedingsvilten*, voor zoo verre die uitsluitend zamengesteld zijn uit afval van vlas en hennep en andere plantaardige stoffen, vermengd met asphalt, kool- of ander teer en dergelijke, en zonder dat daarin wolle, katoen of haar voorkomt, ten invoer kunnen worden toegelaten tegen betaling van het regt van één per cent der waarde, verschuldigd bij den invoer van *manufacturen, hennep, vlas en werk.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Het Fransche gouvernement heeft in den *Moniteur* van eergisteren, 2 Februarij, het volgende aan het publiek medegedeeld:

» Rusland is toegetreden tot de vijf voorstellen die voor vredespraeliminairen dienen moeten en aan hetzelve door Oostenrijk, met goedvinden van Frankrijk en Engeland, aangeboden zijn.

» Deze toetreding zonder voorbehoud is uitgedrukt in eene nota door den graaf van Nesselrode, den kanselier van Rusland, gerigt aan den graaf Esterhazy, Oostenrijks gezant te St. Petersburg, en in eene depêche, welke door den vorst Gortschakoff, den gezant van Rusland te Weenen, aan den graaf von Buol medegedeeld is. Dien ten gevolge heeft het Russische gouvernement voorgesteld, te Weenen een protokol te onderteekenen, om de toetreding der contraherende hoven tot de voorstellen, welke tot grondslag voor de onderhandelingen dienen moeten, te staven en om te bepalen dat de gevolmagtigden binnen drie weken (of eerder, zoo mogelijk) zullen bijeenkomen met het doel om achtereenvolgens over te gaan tot het onderteekenen der praeliminairen, tot het sluiten van eenen wapenstilstand en tot het openen der algemeene onderhandeling.

» Het Britsche gouvernement had reeds het verlangen te kennen gegeven dat de conferentien in Parijs mogten gehouden worden, en het Oostenrijksche gouvernement zich volvaardig met die keuze vereenigd hebbende, zoo is de hoofdstad des Keizerrijks de plaats van zamenkomst der gevolmagtigden, welke over de voorwaarden des vredes zullen beraadslagen.

» Het protokol tot staving der toetreding van al de partijen is heden middag (den 1sten Februarij) onderteekend; en er is bepaald dat de gevolmagtigden der mogendheden, die aan de onderhandeling moeten deel nemen, zich vóór den 20sten Februarij te Parijs zullen bevinden."

— De Parijsche *Constitutionnel* deelt, in een particulier schrijven uit Weenen van 29 Januarij jl., het volgende mede:

» Indien Pruissen zich laatstelijk te St. Petersburg op hetzelfde terrein geplaatst had als Oostenrijk, dan zouden de Westersche mogendheden, den Duitschen Bond rondom de twee voornaamste Staten van Duitschland geschaard ziende, zekerlijk thans niet zoo stellig volhouden dat Pruissen buiten de onderhandelingen moet blijven, zoo lang de vraag van vrede of oorlog niet tusschen de deelgenooten van het December-verbond en Rusland onherroepelijk afgedaan is.

» De Westersche mogendheden hebben zich over de depêche van den graaf van Nesselrode, die de onvoorwaardelijke toetreding tot het Oostenrijksche ultimatum inhoudt, zeer tevreden betoond en verklaard volgaarne tot het werk des vredes de hand te willen leenen, met uitsluiting evenwel van elke mogendheid, wier houding tot nog toe niet getuigt van volkomen eenheid van inzigten en belangen met de deelgenooten van het December-verbond.

» Met het doel om Pruissen van de eerstdaags te Parijs te houden conferentien uit te sluiten, zonder jegens hetzelve de regelen der diplomatische voegzaamheid te schenden, is door de Westersche mogendheden nu laatstelijk een plan beraamd hetwelk, ofschoon van het algemeene gebruik afwijkende, met de beginselen van het volkenregt volkomen strookt en de heilzame strekking heeft om den gang der onderhandelingen te bespoedigen en tevens om Ruslands ware gezindheid beter te doen blijken.

» In de gedachtenwisseling tusschen het Berlijnsche en het Parijsche kabinet over Pruissens toelating tot de Weener conferentie, werd door den heer von Manteuffel vooral gewezen op het feit dat het protokol van 9 April 1854 ook namens Pruissen onderteekend is, en dat de onderteekenaren zich aan het slot van dat protokol verbonden hebben om niet anders dan na onderling overleg in eenige definitive schikking met Rusland te treden. Ten einde te beletten dat Pruissen thans weder op dien grond aandeel in de vredesonderhandeling vordere, willen de Westersche mogendheden de tot hiertoe te Weenen gevoerde onderhandelingen sluiten met een eindprotokol, hetwelk eene scherpe scheidslinie tusschen de Weener conferentie en die, welke te Parijs geopend zullen worden, trekken moet. Deze acte, welke door de gevolmagtigden der deelgenooten van het December-verbond met den Russischen gezant zal verleden worden, zal tevens de ontvangst der jongste depêche van den graaf van Nesselrode, waarin het ultimatum geaf aangenomen is, staven en dezelve beantwoorden. Zulk een protokol komt des te beter te pas, daar, zoo lang Frankrijk en Engeland de diplomatieke betrekking met Rusland niet weder aangeknoopt hebben, eene collective nota niet kan dienen om Rusland tot het zenden van gevolmagtigden naar de aanstaande conferentie te Parijs uit te noodigen.

» Het bedoelde protokol is reeds door den Franschen minister van buitenlandsche zaken opgesteld, en zal denkelijk vóór of op den 2den Februarij onderteekend worden.

» Wanneer de Westersche mogendheden, met het doel om Pruissen wettiglijk van de aanstaande conferentie uit te sluiten, de vroeger te Weenen onderteekende protokollen door een slot-protokol naar het gebied der historie willen verwijzen, dan laat het zich ligtelijk begrijpen, waarom zij niets van hetgeen met de nieuwe conferentien in regtstreeksch verband staat in Weenen willen laten plaats hebben.

» Zelfs de praeliminairen zullen te Parijs onderteekend worden, maar niet in den gewonen vorm. Indien zij in den gewonen vorm opgemaakt wierden, zouden zij niets anders dan den tekst van het ultimatum inhouden. Doch de Westersche mogendheden willen in de vredespraeliminairen niet alleen de vijf artikelen van het ultimatum, maar ook eene bepaling der redenen van oorlog opnemen. Worden deze praeliminairen door Rusland bekrachtigd, dan is het herstel des vredes eene uitgemaakte zaak; dan zijn alle andere vraagstukken, die bij het congres in behandeling zullen komen, van minder gewigt, en kunnen zij zonder haast en met die rijpheid, welke vereischt wordt om duurzaam werk te leveren, overwogen worden.

» Wanneer de praeliminairen door de gevolmagtigden onderteekend en door de oorlogvoerende mogendheden bekrachtigd zijn, zullen de daarin vervatte bepalingen door het congres uitgewerkt en ontwikkeld worden in een algemeen vredesverdrag, hetwelk onder de hoede van Europa moet staan; te dien einde zal het protokol openblijven voor de onderteekening van al de buitenlandsche kabinetten, welke eene bijzondere uitnoodiging zullen ontvangen, om tot hetzelve toe te treden."

— De Londensche *Morning Post*, een orgaan van het Britsche ministerie, zegt:

» Wij hebben reden om te denken dat er binnen kort voor een bepaalden tijd een wapenstilstand zal gesloten worden. De bewoordingen daarvoor zijn nog niet vastgesteld; maar waarschijnlijk zal de schorsing der vijandelijkheden tot de krijgsbedrijven te lande beperkt worden, omdat vijandelijkheden ter zee thans onmogelijk zijn, terwijl de hervatting der blokkade bij het opbreken van het ijs in de Oostzee, in geval de vrede alsdan nog niet tot stand gekomen is, voor onze positie als onderhandelaren noodig en met het vroeger steeds in acht genomen gebruik overeenkomstig zou zijn."

— Onlangs is, gelijk men weet, in het officiele blad van het Fransche gouvernement verklaard en betoogd, dat de Fransche Senaat zijne eigenaardige roeping niet begreep of niet wilde vervullen. Een der senaatsleden, de heer Drouyn de Lhuys, de gewezen minister van buitenlandsche zaken, heeft zich die berisping zoo zeer aangetrokken, dat hij, gelijk thans uit een officieel stuk blijkt, zijn ontslag uit den Senaat genomen heeft. Geen van de overige senaatsleden heeft hem nagevolgd.

— Het *Journal des Débats* van eergisteren zegt: » De burgerlijke regtbank van Orleans heeft thans uitspraak gedaan in een geding waarin eene geheel nieuwe regtsvraag te beslissen was. De zaak is deze. Een vader was door eenen familieraad van de wettige voogdij over zijne beide kinderen en zelfs van de hoede over hunne personen vervallen verklaard,

en wel om reden dat hij de Protestantsche godsdienst omhelsd had en die beide kinderen, het eene acht en het andere zes jaren oud en geboren uit zijn vroeger huwelijk met eene Katholijke vrouw, ook in het Protestantsche geloof wilde doen opvoeden. In dat feit alleen had de familieraad grond gevonden om den vader, kapitein Goetschy, een geacht militair, te onderwerpen aan art. 444 van het Burgerlijk Wetboek, hetwelk degenen, die als voogd blijken van » ongeschiktheid of kwade trouw" geven, van de voogdij vervallen verklaart en ontzet.

» De heer Goetschy wilde zich aan die beslissing van den familieraad niet onderwerpen, en zoo kwam de zaak voor den regter. Een der uitstekendste leden van de Fransche balie, de heer Bethmont, heeft in deze zaak voor de vaderlijke magt en voor de gewetensvrijheid gepleit, en het openbaar ministerie heeft zich in gelijken zin verklaard. De regtbank heeft de beslissing van den familieraad te niet gedaan en de heilige regten, welke door dezelve geschonden waren, gehandhaafd."

De uitspraak der regtbank is gegrond op de overweging dat de wetsartikelen, die bepalen uit welken hoofde iemand van de voogdij uitgesloten of ontzet kan worden, niet slechts als aanwijzingen te beschouwen zijn maar eene beperkende strekking hebben en alzoo in strikten zin moeten opgevat worden; dat kwade trouw aan den heer Goetschy door niemand is te laste gelegd; dat zijne ongeschiktheid niet blijkt uit zijnen overgang tot een ander Christelijk kerkgenootschap, maar het tegendeel door overgelegde brieven van dien heer en door de gunstige getuigenis zijner superieuren gestaafd wordt.

RUSLAND.

Een telegraphisch berigt uit Weenen van 1 Februarij meldt:

» De *Oesterreichische Correspondenz* berigt: » Heden middag zijn bij den graaf von Buol de vertegenwoordigers van Oostenrijk, Frankrijk, Engeland, *de Porte* en Rusland zamengekomen; er is een protokol opgemaakt, waardoor de vredes-praeliminairen verbindende kracht erlangen en een wapenstilstand in beginsel wordt vastgesteld. De formele onderteekening der vredes-praeliminairen zal te Parijs plaats hebben, alwaar de conferentien uiterlijk binnen drie weken moeten beginnen. De mededeeling aan de Bondsvergadering geschiedt aanstaanden Donderdag, en men hoopt op de aansluiting van Duitschland."

— De vorst Paskewitsch, een van Ruslands beroemdste veldheeren, laatstelijk stedehouder des Keizers in Polen, is jl. Vrijdag te Warschau overleden.

DUITSCHLAND.

Over de vraag aangaande Pruissens deelneming aan de op handen zijnde vredesonderhandelingen laat de ministeriele Berlijnsche *Zeit* zich thans aldus uit:

» Wij gelooven dat deze vraag uit meer dan één oogpunt te beschouwen is.

» Wij zijn er verre af te gelooven dat deze vraag en hare beantwoording voor Pruissen een punt van eer bevat. Want even weinig als Pruissen zich heeft laten opdringen dat zijne eer met eene deelneming aan den strijd der mogendheden gemoeid was, even zoo weinig kan het oordeelen dat zijne eer de deelneming aan de vredes-onderhandelingen dier mogendheden vordert; en het zou eener groote mogendheid van het politiek gewigt van Pruissen voorzeker kwalijk voegen hare deelneming aan de vredesconferentien door eenigerhande provocatie door te drijven; Pruissen zou het beneden zijne waardigheid moeten achten zijne » *toelating* tot de conferentien " (gelijk men zich zonderling genoeg uitdrukt) te vragen.

» Daarom willen wij dan ook niet uitvoerig van het *regt* spreken hetwelk Pruissen tot die deelneming verworven heeft, door te St. Petersburg zijnen invloed te doen gelden om de aanneming der Oostenrijksche vredesvoorstellen te bevorderen. Op dat regt te pogchen zou den schijn hebben, als verzochten wij om de toelating tot de conferentien, hetgeen tegen de waardigheid van Pruissen zou strijden.

» Daarentegen bestaan voor de mogendheden twee zeer gewigtige redenen om Pruissen tot de deelneming aan de vredesconferentien en aan het sluiten van het te verwachten tractaat uit te noodigen.

» De eerste dier redenen is van juridieken, de tweede van politieken aard.

» Wat de eerste betreft. Een ieder weet dat het tractaat van 13 Julij 1841, betreffende de betrekkingen van Turkije en de vaart door den Bosporus en de Dardanellen, door de vijf groote mogendheden gezamenlijk en dus ook door Pruissen gesloten en onder den waarborg van deze vijf mogendheden geplaatst is. Nu is het blijkbaar dat bij de aanstaande conferentien en het te sluiten vredestractaat de bepalingen van het verdrag van 1841 gewijzigd zullen worden. Zulke wijzigingen kunnen echter volgens de regelen van het regt der verdragen slechts onder toestemming van de gezamenlijke contraherende of verwaarborgende mogendheden regtsgeldig gemaakt worden; het is duidelijk dat men daarbij Pruissen niet voorbij mag gaan, wanneer men aan het nieuwe tractaat het zedelijk gewigt der regtsgeldigheid verzekeren wil.

» En wat de politieke reden aangaat, welke de deelneming van Pruissen aan de conferentien noodzakelijk maakt, deze schijnt van zelve voort te vloeijen uit het doel waarmede de oorlog gevoerd is en het aanstaande vredestractaat gesloten zal worden. Dat doel was, aan het evenwigt in Europa (en wel met name tegen het overwigt van Rusland) een hechteren grondslag te geven. Wierd Pruissen van de handelingen daaromtrent uitgesloten, dan zou het natuurlijk ook niet aan het te sluiten tractaat door zijne onderteekening als garant kunnen deel nemen. En wanneer aan dat tractaat de garantie van Pruissen ontbrak, dan zou die mogendheid in geval van eene latere schending van het tractaat — bijv. door Rusland — volstrekt geene aanleiding hebben om voor de handhaving van deszelfs bepalingen op te komen; zij zou vrij blijven om bij eene daaruit ontstaande botsing geheel naar hare eigen politieke inzigten te handelen; het gevolg daarvan zou wezen dat het Europesche evenwigt geen hechteren grondslag had, dan vóór den oorlog.

» Uit dit een en ander volgt dat Pruissen het regt heeft om eene uitnoodiging tot deelneming aan de conferentie te *verwachten*. Mogt Pruissen welligt iets meer doen, en op betamelijke wijze de hand aanbieden, dan zou dit voorzeker alleen geschieden met het oog op het wenschelijke van de duurzaamheid van den nieuwen toestand, op de zegeningen des vredes, die de wereld daarvan verwacht, en vooral met het oog op de mogelijkheid dat de mogendheden, door eene kwalijk begrepen politiek geleid, den misslag zouden kunnen begaan, om Pruissen — dewijl het buiten den oorlog gebleven is — als ook buiten de vredesonderhandelingen staande te beschouwen; een misslag die voor de vastheid en duurzaamheid van den nieuw te scheppen toestand al ligt nadeelige gevolgen na zich zou kunnen slepen."

— Bij gelegenheid der behandeling van de begrooting van het departement van buitenlandsche zaken in de Badensche Kamer van Afgevaardigden heeft de commissie, die deswege verslag had uitgebragt, voorgesteld, dat de kamer aan de regering den volgenden wensch zou kenbaar maken: » De groothertogelijke regering moge door alle te harer beschikking staande middelen trachten te bewerken, dat door eene verdere uitbreiding en ontwikkeling der bondgenootschappelijke staatsregeling de eenheid en daardoor de magt van het groote Duitsche vaderland versterkt en aan hetzelve die invloed weder verzekerd worde, waarop het krachtens zijne bevolking, zijne geschiedenis en de beschaving van zijn volk aanspraak heeft, en die door de materiele belangen van handel en nijverheid dringend gevorderd wordt." Tot aandrang van dit voorstel herinnerde de rapporteur der commissie aan de gelijksoortige wenschen, die van vele andere Duitsche Stendenvergaderingen zijn uitgegaan; aan de herhaalde verklaringen van Oostenrijk, inzonderheid aan deszelfs verklaring van 1850 bij het herstel der Bondsvergadering; aan de jongste gebeurtenissen, welke de behoefte aan meerder-eenheid in het duidelijkste licht hebben gesteld; aan de treurige rol welke Duitschland als zoodanig in het Oostersche vraagstuk gespeeld heeft; aan het lot van Holstein enz. De minister van buitenlandsche zaken heeft in het breede op de rede van den rapporteur geantwoord en hoofdzakelijk het volgende gezegd. De door de commissie geuite wensch zal voorzeker door ons allen van ganscher harte beaamd worden. Maar moeijelijker zal men het eens kunnen worden omtrent de vraag hoe de nieuwe organisatie van den Bond in de bijzonderheden ingerigt, hoe zij in praktijk gebragt, langs welken weg zij verkregen moet worden. Eene formele hervorming der bondgenootschappelijke inrigtingen is niet mogelijk zonder eene algeheele verandering van de onderlinge betrekkingen der afzonderlijke Staten. Eene reeds eenmaal gedane poging heeft een hoogst ongelukkig resultaat gehad. Maar iedere staatsregeling, ook de beste, is met behoud van hare beginselen vóor eene verdere ontwikkeling vatbaar; dit is ook het geval met de bondgenootschappelijke staatsregeling, en het is te wenschen dat aan het centrale bondsorgaan de mogelijkheid gegeven worde om met meer kracht werkzaam te zijn tot het invoeren van algemeen nuttige zaken en tot het bevorderen van grooter overeenstemming tusschen de in Duitschland bestaande zoo zeer verschillende instellingen en wetgevingen. De wenschelijkheid hiervan wordt door alle bondsregeringen erkend, hoewel men zich de bezwaren niet ontveinst, die daaromtrent bestaan en die gelegen zijn deels in den bijzonderen toestand van eenige bondsstaten, deels in de bestaande staatsregelingen der afzonderlijke Staten, welke geëerbiedigd moeten worden. Bij de algemeen erkende behoefte mogen wij intusschen verwachten, dat men er in slagen zal die moeijelijkheden te overwinnen. Dit punt is reeds herhaaldelijk overwogen; in den laatsten tijd is het herhaaldelijk ter sprake gebragt, en wanneer de vrede thans in Europa hersteld wordt, dan zal het geschikte tijdstip aangebroken zijn om dit gewigtige vraagstuk ernstig in behandeling te nemen en, in zooverre dit mogelijk is, op te lossen, door de algemeene inwendige belangen van Duitschland te bevorderen, den band die de Duitsche Staten verbindt nog naauwer toe te halen, en zoo doende door vermeerderde eenheid den invloed en de magt van Duitschland tegenover het buitenland te verhoogen. In dien geest zal de regering, gelijk tot hiertoe, ook voortaan naar vermogen werkzaam zijn.

— De Pruissische Tweede Kamer heeft met 199 tegen 107 stemmen het voorstel van wet aangenomen, waarbij de bepalingen der grondwet, welke de vrije beschikking over en de deelbaarheid van den grondeigendom waarborgen, worden opgeheven.

ENGELAND.

Toen onlangs de Fransche uitgewekenen in Engeland Keizer Napoleon in dagbladen en openlijke redevoeringen hoonden en zelfs met moordaanslagen bedreigden, werden zij op last van het Britsche gouvernement uit het eiland Jersey verwijderd, en gaven de ministeriele dagbladen van Londen te kennen dat er eene nieuwe vreemdelingen-wet diende gemaakt te worden, ten einde het gouvernement buitenlandsche volksmenners, die voor Engelands rust of bondgenootschappen gevaarlijk waren, uit het land zou kunnen verwijderen.

Dit denkbeeld vond geen bijval bij het Engelsche publiek, hetwelk op Engelands alouden roem van gastvrijheid veel prijs stelt. Zelfs werd het als een blijk der voor de volksvrijheid gevaarlijke strekking van het bondgenootschap met Frankrijk aangevoerd, dat voor deszelfs instandhouding eene beperking dier gastvrijheid vereischt scheen te worden.

In de zitting van het Lagerhuis van jl. Vrijdag heeft lord Palmerston, daaromtrent geïnterpelleerd zijnde, verklaard dat Harer Majesteits gouvernement voor het tegenwoordige niet voornemens was nieuwe wetsbepalingen voor te dragen betrekkelijk de toelating en behandeling van buitenlanders in Engeland.

In dezelfde zitting werd door een der leden opgemerkt, dat de volksopvoeding in de troonrede niet aangeroerd was; hij vreesde daaruit te moeten opmaken dat het gouvernement die groote aangelegenheid dit jaar in denzelfden toestand wilde laten, alhoewel de behoefte aan verbetering algemeen erkend werd.

De minister van binnenlandsche zaken gaf ten antwoord, dat het gouvernement die zaak zeer ter harte nam, maar niet voornemens was om eene veelomvattende voordragt dienaangaande in deze parlementszitting te doen; dat het evenwel eene wet zou voorstellen, strekkende om de materiele middelen tot volksopvoeding te vermeerderen en om de leiding van het volksonderwijs, waarmede thans eene staatscommissie belast is, op te dragen aan een afzonderlijk ministerieel departement, hetwelk aan het Parlement verantwoordelijk zou zijn en in hetzelve door eenen minister zou vertegenwoordigd worden.

Bij deze gelegenheid gaf lord John Russell te kennen, dat hij door het mislukken der pogingen, die hij en anderen in de vorige parlementszitting tot verbetering en uitbreiding van het volksonderwijs gedaan hadden, zich niet zou laten afschrikken, maar thans op eene andere wijze voor hetzelfde doel zou werkzaam zijn; hij zou, namelijk, eene verklaring van beginselen voordragen, ten einde de zoo wijd uiteenloopende denkbeelden over het onderwijs in het Parlement nader tot elkander te brengen; wanneer die verklaring door het Huis aangenomen wierd, zou hij aan het gouvernement overlaten eene op dezelve gegronde wet tot regeling van het volksonderwijs te ontwerpen en voor te dragen.

— In het Hoogerhuis is de staat der tusschen Engeland en de Vereenigde Staten hangende geschillen door den minister van buitenlandsche zaken, lord Clarendon, aldus aangewezen: » Een punt in geschil is de uitlegging der verdragsbepalingen betrekkelijk Midden-Amerika. Mijns inziens is de zin derzelve niet twijfelachtig, en evenwel bestaat daarover

verschil van gevoelen. In zoodanige gevallen baat gedachtenwisseling niet; en daarom heb ik terstond aangeboden de geheele zaak aan de scheidsregterlijke uitspraak eener derde mogendheid, die voor beide partijen verbindend zou zijn, te onderwerpen. Dat aanbod is nog niet aangenomen, maar door mij nader aangedrongen; en ik hoop dat het gouvernement der Unie het bij nadere overweging aannemen zal.

» Aangaande het andere punt in geschil, de aanwerving in de Vereenigde Staten, worden nog brieven gewisseld; de jongste aanvragen van het Washingtonsche kabinet zijn nog maar twee dagen geleden bij ons ontvangen; en het is niet raadzaam de stukken nu reeds aan het Huis voor te leggen. Er is eene briefwisseling van niet zeer vriendschappelijken aard over die aanwerving tusschen de beide gouvernementen gevoerd maar zij betreft voorbijgegane zaken; de handelingen, waarvan men eene grieve gemaakt heeft, zijn van onze zijde reeds lang gestaakt, en van den beginne af heeft Harer Majesteits gouvernement verklaard dat het zijn wil niet was eenige inbreuk op de wetten der Vereenigde Staten te maken. Wat verschil van gevoelen er dan ook besta, het betreft voorbijgegane zaken; en ik kan niet gelooven dat tusschen twee natien, wier belangen zoo zeer overeenstemmen, een geschil van zulken aard niet voor eene spoedige en minnelijke vereffening vatbaar zou zijn. Over het gedrag van den heer Crampton, onzen gezant te Washington, zijn wij volkomen tevreden, want ik ben overtuigd dat hij noch met opzet noch onopzettelijk en toevallig inbreuk op eenige wet van de Vereenigde Staten gemaakt heeft. Ik hoop alzoo, dat het geschil naar wensch zal worden vereffend."

Hieruit blijkt dat het Britsche gouvernement zijnen gezant niet wil in het ongelijk stellen, terwijl juist de vervanging van dien gezant de voldoening schijnt te zijn, welke door den President Pierce gevorderd is.

De Londensche *Times* zegt in haar nommer van jl. Zaturdag: » Het Washingtonsche kabinet is niet tevreden met de ruime voldoening, die het in de zaak der aanwerving reeds van Engeland ontvangen heeft; de voldoening moet gepaard gaan met vernedering voor ons, en daarom verlangt het de vervanging van onzen gezant. Wij hopen dat het dit onbedachte besluit in nadere overweging zal nemen; want indien het daaraan gevolg gaf, zou Engeland niet spoedig weder eenen gezant naar Washington zenden.

» Doch beroepen wij ons van de uitvoerende magt op het volk! laat ons zien of de volksvertegenwoordigers het bewind willen ondersteunen, wanneer het twist met ons zoekt. Helaas, de volksvertegenwoordigers zijn niet in staat om ons antwoord te geven: zij zijn nu sedert zeven weken vergaderd, maar zij hebben nog niets van algemeen belang gedaan behalve vruchtelooze pogingen tot het verkiezen van eenen voorzitter. De Amerikaansche dagbladpers verheft hare stem tegen dien gang of, juister gesproken, dien stilstand der zaken, maar vruchteloos; en gedurende de regeringloosheid, waarin het land geraakt is, schijnt de uitvoerende magt van alle toezigt ontslagen te zijn en van de gelegenheid gebruik te willen maken om de zaken zoo ver te drijven dat de natie, hoewel de handelingen harer bewindslieden afkeurende, uit vaderlandsliefde en eergevoel verpligt is het voor hen op te nemen. De staat der zaken wordt met iederen dag meer bedenkelijk."

SPANJE.

De betrekking tusschen Rome en Spanje is thans gedeeltelijk weder aangeknoopt. Na de terugroeping van den Romeinschen zaakgelastigde uit Madrid, is aldaar een pauselijk breve van 11 December ll. ontvangen, waarbij de heer Toreno, een Spanjaard en leek, gemagtigd is om de functien van den pauselijken nuntius te Madrid, voor zooveel het beheer der gewone zaken betreft, uit te oefenen. Dit breve is thans door het Spaansche gouvernement bekrachtigd, en dien ten gevolge is de kerkelijke regtbank te Madrid, die in zekere aangelegenheden van kerkregtelijken aard onder voorzitting van den nuntius regt sprak, wederom geopend.

— Onlangs is, gelijk men weet, eene tamelijk liberale herziening van het Spaansche tarief der in- en uitvoerregten door het gouvernement aan de Cortes voorgedragen. Dit gewigtige wets-ontwerp is nog in onderzoek bij eene door de Cortes uit hun midden benoemde commissie, welke ook van belanghebbende particulieren vertoogen aanneemt. Volgens den Madridschen berigtgever der *Indépendance Belge* schijnt dit onderzoek ten nadeele der voorstanders van het vrijhandelsstelsel te zullen uitloopen, daar de fabrikanten in Catalonie reeds beginnen zegekreten aan te heffen en de minister van financien dag op dag iets aan de protectionisten toegeeft.

BELGIE.

Van wege het Belgische gouvernement is bekend gemaakt dat de invoer van koffij uit Nederland onder genot der bij het handelsverdrag van 1851 bepaalde verlaging van het invoerregt, ten aanzien van de grenskantoren en van het over elk derzelve in te voeren maximum, in dit jaar aan dezelfde bepalingen als in het vorige onderworpen is.

Blijkens eene officiele opgave is in 1855 in Belgie ingevoerd 19,737,857 kilogrammen koffij, tegen 18,426,957 in 1854 en 18,759,356 in 1853. De invoer van koffij uit Nederland bedroeg 7,835,103 kilogrammen in 1855; 7,785,091 in 1854, en 7,785,505 in 1853.

In de zitting der Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers van 1 Februarij is door den minister van financien een wetsontwerp ingediend, strekkende om het minimum der opbrengst van den suikeraccijns een millioen francs te verhoogen en op 4,500,000 fr. te bepalen, en verder onderscheiden nieuwe bepalingen betrekkelijk dien accijns, deels ten gunste van handel en nijverheid en deels in het belang der schatkist, bevattende.

In die zitting is, bij gelegenheid der beraadslaging over het budget voor binnenlandsche zaken, door den minister van dat departement gezegd dat de doelmatigheid der inenting, als middel om het rundvee tegen de besmettelijke longziekte te behoeden, naar het oordeel des gouvernements nog niet genoegzaam bewezen is om den uitvinder van dat middel, den heer dr. Willems, daarvoor eene nationale belooning te kunnen toekennen.

Toen eenige leden den minister aanspoorden om iets te doen tegen de schromelijke verspilling van kostbare meststoffen in de steden, antwoordde hij dat het gouvernement, ook met het doel om de middelen tot volksvoeding te vermeerderen, dat kwaad gaarne zou te keer gaan, maar zulks grootendeels overlaten moest aan de plaatselijke besturen, wier bevoegdheid en blijkbaar belang het was daarvoor te zorgen.

— Daar men algemeen van gevoelen was dat de Belgische oorlogsmarine of geheel afgeschaft of uit het verval opgebeurd moest worden, is onlangs eene staatscommissie benoemd om dat vraagstuk te onderzoeken. Zij stelt voor, vijftien schroefstoom-oorlogsschepen te bouwen, die te zamen 4,970,000 francs zouden kosten en in vredestijd met 946, in tijd van oorlog met 1412 koppen bemand zouden worden; dit personeel zou jaarlijks 2,700,000 fr. kosten, terwijl het gewone budget van marine thans slechts 500,000 francs bedraagt.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 4den Februarij* 1856.

Volgens mededeeling van Zijner Majesteits consul te DANZIG zijn gedurende het tweede halfjaar van 1855 aldaar regtstreeks uit Nederland aangekomen 40 Nederlandsche schepen (waarvan 22 in ballast), metende 1955 lasten, als: 17 van Amsterdam, 6 van Rotterdam, 2 van Delfzijl, 3 van Schiedam, 2 van Dordrecht, 4 van Groningen, 1 van Edam, 1 van Zwolle, 1 van Zaandam, 2 van Harlingen en 1 van Terschelling.

Uit vreemde havens kwamen te Danzig aan 69 Nederlandsche schepen (waarvan 42 ledig of in ballast), metende 3593 lasten, als: 1 van Grangemouth, 2 van Kiel, 6 van Hamburg, 6 van Lubeck, 4 van Antwerpen, 1 van Dieppe, 1 van Clackmannan, 1 van Ystadt, 3 van Rendsburg, 1 van Malmoe, 6 van Kopenhagen, 1 van Nantes, 1 van Ostende, 1 van Liverpool, 4 van Newcastle, 1 van Corsoer, 2 van Bergen, 1 van Kiöge, 1 van Wismar, 5 van Londen, 3 van Flensburg, 1 van Hadersleben, 1 van Ahlbeck, 1 van Swinemünde, 5 van Koningsberg, 1 van Hartlepool, 1 van Schleswig, 2 van Pillau, 1 van Granville, 1 van Rouen en 2 van Nyköping.

Uit Nederland kwamen te Danzig 12 vreemde schepen (metende 1190 lasten), waarvan 4 in ballast, te weten: 7 van Amsterdam, 1 van Rotterdam, 2 van Schiedam, en 2 van Delfzijl.

Gedurende bovengenoemd tijdvak zijn van Danzig naar Nederlandsche havens vertrokken:

a. 55 Nederlandsche schepen (metende 2918 lasten), alle geladen met hout of granen, te weten: 34 naar Amsterdam, 4 naar Harlingen, 3 naar Delfzijl, 5 naar Groningen, 1 naar Kooger Polder, 3 naar Edam, 1 naar Holland, 2 naar Rotterdam, 2 naar Purmerend;

b. 9 vreemde schepen (metende 622 lasten), alle met granen en hout, te weten: 7 naar Amsterdam, 1 naar Delfzijl en 1 naar Harlingen.

Naar vreemde havens vertrokken uit Danzig 54 Nederlandsche schepen (alle met lading), metende 2630 lasten, als: naar Engeland 1, Leer 4, Londen 6, Granville 2, Frederikshall 1, Bayonne 2, Bremen 5, Goole 1, de Weser 2, Hartlepool 1, Ostende 1, Margate 1, Antwerpen 3, Hull 1, Holte 5, Sprum 4, Kopenhagen 1, Nantes 4, Weener 1, Flensburg 3, Elsfleth 1, Bordeaux 2, Rochefort 1, Guernsey 1.

De invoeren uit Nederland hebben gedurende 1855 eene waarde van 427,004 Rd. bedragen en die van 1854 met 118,468 overtroffen. Naar Nederland is uitgevoerd voor 1,410,100 Rd. aan granen, voor 275,371 Rd. aan hout en voor 13,724 Rd. aan diverse goederen, te zamen voor 1,699,205 Rd.; zijnde voor 525,782 Rd. meer dan in 1854.

De naar Nederlandsche havens bedongen vrachten hebben van Januarij tot December gevarieerd per roggelast tusschen f 20 en f 30, en per houtlast tusschen f 18 en f 24.

Volgens eene van Zijner Majesteits consul te ITZEHOE ontvangene opgave is die haven, gedurende de zes laatste maanden van het afgeloopen jaar, door 6 schepen onder Nederlandsche vlag bezocht geworden. Hiervan kwamen er: van Sunderland 1 met steenkolen, van Antwerpen 1 met suiker, van Bremen 3 met suiker, en van Londen 1 met suiker. Van deze vaartuigen vertrokken er 2 naar Hamburg in ballast, terwijl de 4 overige op het einde des jaars nog op eene bevrachting wachtten.

Blijkens eene van 19 Januarij jl. gedagteekende aankondiging van de Badensche Amortisatiekas voor de spoorwegschulden, zullen de in 1848 en 1849 door haar uitgegeven obligatien, rentende vijf ten honderd, den 1sten Augustus dezes jaars worden afgelost. Aan de houders van zoodanige obligatien wordt echter de bevoegdheid toegestaan om dezelve tegen nieuwe schuldbrieven, rentende $4^1/_2$ ten honderd, in te wisselen, mits zij zich daartoe vóór den 20sten Februarij, hetzij bij voornoemde Amortisatiekas van den Badenschen spoorweg, hetzij bij de bankiers *J. Goll en Zonen* of *M. A. von Rothschild en Zonen* te Frankfort aanmelden. Bij de verwisseling zullen de $4^1/_2$ percents obligatien tegen de nominale waarde afgegeven en het verschil van rente tot den 1sten Augustus dezes jaars vergoed worden.

Volgens de officiele opgaven was de staat der Nederlandsche rivieren als volgt:

Jan. 1856.	Uur der peiling.	Plaatsen of posten.	Hoogte: aan de peilschaal.	Hoogte: onder nul of het noodpeil.	In de laatste uren.	Gewassen.	Gevallen.	Jan. Febr. 1856.	Uur der peiling.	Plaatsen of posten.	Hoogte: aan de peilschaal.	Hoogte: onder nul of het noodpeil.	In de laatste uren.	Gewassen.	Gevallen.
	v.m.		el. dm.				Duim.		v.m.		el. dm.				Duim.
		Waal.								**Neder-Rhijn.**					
29	»	Hulhuizen	13.15	»	24	15	»	30	»	Arnhem	11.65	»	24	16	»
30	»	»	13.27	»	24	12	»	31	»	»	11.64	»	24	»	1
31	»	»	13.19	»	24	»	8	1	»	»	11.45	»	24	»	19
		Neder-Rhijn.								**IJssel.**					
29	»	Pannerden	12.90	»	24	15	»	30	»	Westervoort	12.12	»	24	14	»
30	»	»	13.01	»	24	11	»	31	»	»	12.09	»	24	»	3
31	»	»	12.95	»	24	»	6	1	»	»	11.87	»	24	»	22

Rhijnhoogte te Keulen: 3 Februarij, 12 vt. 10 dm. (12 vt. 4 dm. Rhijnl.)

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Gelderland.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 22sten Februarij 1856, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Gelderland, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 5de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Arnhem worden Aanbesteed:

het leveren, zetten, onderhouden en opnemen der Afheiningen langs de Rijswerken van den Waterstaat in de provincie Gelderland, over het jaar 1856; in drie perceelen.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Gelderland te Arnhem, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende vier dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur H. F. Fijnje, en bij den Ingenieur J. Waldorp, te Arnhem.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN REENEN.

Provincie *Overijssel.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 8sten Februarij 1856, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Overijssel, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 4de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Zwolle, worden Aanbesteed:

het onderhoud van de Rijks-werken, gelegen in de zeewering van Dronthen, gedurende de jaren 1856, 1857 en 1858.

Deze aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving, overeenkomstig art. 11 van het bestek.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur te Zwolle, en op alle plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Aanwijzing in loco kan op Zaturdag en Maandag, de besteding voorafgaande, worden verkregen, terwijl nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur J. G. van Gendt te Zwolle, den Ingenieur jhr. J. R. T. Ortt, te Kampen, en den Opzigter J. L. Weijs, te Kampen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN REENEN.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** Daar het Gemeentebestuur der stad Nijmegen besloten heeft om wegens het toenemende getal van leerlingen op het Stedelijke Gymnasium, eenen Hulp-Onderwijzer te benoemen voor het onderwijs in de Rekenkunde en in minstens ééne van de Nieuwe Talen (Fransch, Duitsch of Engelsch), op een jaarlijksch tractement van f 600, zonder aandeel in het minerval, zoo worden daartoe bevoegden, ten minste den tweeden rang bezittende, Opgeroepen om zich, met overlegging van bewijsstukken, franco te wenden aan heeren Burgemeester en Wethouders der stad, vóór 25 Februarij eerstkomende.

Namens Heeren Curatoren van het Stedelijke Gymnasium te Nijmegen,
Mr. A. F. C. VAN TROJEN, *Secretaris.*

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Op heden den negen en twintigsten Januarij des jaars een duizend acht honderd zes en vijftig, ten verzoeke van *Anna Alberdina Klazes Elkamp*, zonder beroep te Schiermonnikoog, huisvrouw van *Jakkele Douwes Donema*, hierna genoemd, de vergunning bekomen hebbende om in dezen kosteloos te procederen bij Vonnis van de Arrondissements-regtbank te Leeuwarden van den 26sten Junij 1855 (behoorlijk geregistreerd), domicilie kiezende te Leeuwarden, ten Kantore van den heer *Beitze Attema*, Procureur aldaar, die als zoodanig in dezen voor haar occupeert, en uit kracht van een Vonnis van dezelfde Regtbank van den 15den Januarij 1856 (mede behoorlijk geregistreerd), heb ik *Jogchem Obbes Terguin*, eerste Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, wonende aldaar in de Groote Hoogstraat, letter H, n°. 122,

ten *tweeden male* Gedagvaard:

Jakkele Douwes Donema, in der tijd Stuurman ter zee, woonachtig geweest te Schiermonnikoog, doch thans afwezend, gevolgelijk mijn Exploit doende bij aanplakking aan de voorname deur der Vergaderplaats van de Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, terwijl ik een afschrift van hetzelve heb overgegeven aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij dezelve Regtbank, die het oorspronkelijk met *gezien* heeft geteekend, zullende hetzelve voorts in de *Nederlandsche Staats-courant* worden aangekondigd, om na verloop van drie maanden, te rekenen van af den dag, waarop deze Dagvaarding in gemeld nieuwspapier zal zijn opgenomen en alzoo op Dingsdag den dertienden Mei des jaars een duizend acht honderd zes en vijftig, des voormiddags ten tien ure precies, bij Procureur te verschijnen ter Teregtzitting van welgemelde Regtbank, zitting houdende op het Paleis van Justitie, staande in het Zaailand te Leeuwarden, ten einde alsdan, hetzij in persoon, hetzij door iemand van zijnentwege, van zijn aanwezen te doen blijken, den Gedaagde tevens verklarende, dat ingeval noch hij, noch iemand voor hem bij Procureur mogt opkomen en alzoo van zijn aanwezen niet behoorlijk mogt blijken, door de Requirante zal worden geconcludeerd, dat haar daarvan zal worden verleend Acte en tevens verlof tot het doen van eene derde dergelijke Dagvaarding, en zulks met reserve van kosten:

aangezien de Gedaagde in het najaar van 1844 als Stuurman, aan boord van een kofschip is vertrokken naar de Middellandsche Zee, zonder dat er immer eenige tijding van hem is ingekomen, doch dat volgens geloofwaardige geruchten, dit schip in den nacht van den 17den op 18 Januarij 1845, op reis van Genua naar Alicante, met man en muis is vergaan;

aangezien thans meer dan tien jaren na des Gedaagden vertrek zijn verloopen en de Requirante er belang bij heeft, dat bij Vonnis van welgemelde Regtbank worde verklaard, dat er Regtsvermoeden van het Overlijden van den Gedaagde bestaat sedert den 19den Januarij 1845;

aangezien de Gedaagde op de eerste Openbare Dagvaarding niet is verschenen, noch Procureur heeft gesteld, en de Regtbank dien ten gevolge verlof heeft verleend tot het doen van deze tweede Openbare Dagvaarding.

De kosten dezes zijn en debet twee gulden vijf en twintig cents.

(Get.) *J. O. Terguin.*

Gezien bij ons Officier bij de Arrondissements-regtbank te Leeuwarden, op heden den 29sten Januarij 1856. (Get.) *J. M. v. Beijma.*

En debet geregistreerd te Leeuwarden, zonder renvooi, den negen en twintigsten Januarij achttien honderd zes en vijftig, deel zeven en dertig, folio zeven en veertig recto, vak zeven. Verschuldigd voor regt tachtig cents, makende met de acht en dertig opcenten een gulden tien en een tweede cent. De ontvanger, (get.) *van Nooten.*

*** Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te 's Gravenhage (2de Kamer), van den 31sten Januarij 1856, is de Heer *Hermanus van der Stap*, Particulier, wonende te Delft, wegens zwakheid van vermogens, op eigen verzoek onder Curatele gesteld.

De Officier bij de Arrondissements-regtbank voornoemd,
A. G. C. ALSCHE.

*** Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Amsterdam (Eerste Kamer), den veertienden Januarij 1856 gewezen en in de openbare teregtzitting uitgesproken, zijnde geregistreerd en beteekend, is *Hendrika Johanna Wilbrink*, Echtgenoot van *Wijnand Otto Jan Nieuwenkamp*, gedomicilieerd te Amsterdam, doch zich thans bevindende in het gesticht Meerenberg, onder Bloemendaal, gesteld onder Curatele.

De Procureur van den vervolger,
J. H. VAN EIJS.

*** Op den 1sten Januarij 1856 is de Vennootschap van fabriek en handel in verduurzaamde Levensmiddelen enz., tusschen *Frederik Nysiesnis Boer* en *Gerard Maurits Koents*, gedreven onder de Firma *F. N. Boer & Co.*, Ontbonden.

Geschiedende hiervan mededeeling ingevolge art. 31 van het Wetboek van Koophandel.

*** Blijkens eene onderhandsche Acte, geteekend te Weenen en te Amsterdam op den 6den en 24sten Januarij 1800 zes en vijftig, is tusschen *Joseph Henry Teixeira de Mattos*, Commissionair, vroeger gewoond hebbende te Amsterdam, thans wonende te Weenen, ter eenre, en *Isaac Eduard Teixeira de Mattos*, Commissionair, wonende te Amsterdam op de Heerengracht bij den Binnen-Amstel, P, n°. 29, ter andere zijde,

overeengekomen: dat ten gevolge de vestiging van den ondergeteekende ter eenre te Weenen, de tusschen de ondergeteekenden, blijkens Acte ten overstaan van den Notaris Mr. *R. J. Toe Laer*, op den 26sten Januarij 1852, bestaan hebbende Vennootschap tot den Commissiehandel en het Arbitrageren in alle openbare fondsen enz., onder de Firma van *Gebroeders Teixeira de Mattos*, te rekenen van den eersten Januarij 1800 zes en vijftig, met wederzijdsch goedvinden is geëindigd;

dat de ondergeteekende ter andere zijde zich zal belasten met de vereffening der zaken van de voormelde Vennootschap, en voorts de bestaande Affaires op denzelfden voet als tot hiertoe en onder dezelfde Firma van *Gebroeders Teixeira de Mattos* zal voortzetten, echter buiten alle aansprakelijkheid van den ondergeteekende ter eenre.

J. HENRY TEIXEIRA DE MATTOS.
I. EDUARD TEIXEIRA DE MATTOS.

*** De Ondergeteekende, bij beschikking van de Arrondissements-regtbank te Amsterdam benoemd tot Curator in de onbeheerde Nalatenschap van wijlen Mevrouw *Johanna Anthonetta Happé*, Weduwe van den Heer *Cornelis van Swieten*, gewoond hebbende en overleden te Amsterdam den 23sten October 1855, roept bij deze allen die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan gezegde Nalatenschap op, om daarvan voor den 1sten Maart dezes jaars ten zijnen Kantore betaling of schriftelijk en vrachtvrij op- en aangave te doen.

Amsterdam, 1 Februarij 1856.

Mr. I. JÄGER.
Amstel, bij de Halvemaansteeg, IJ, 45.

BEURSPRIJZEN VAN SCHULDBRIEVEN.

AMSTERDAM, MAANDAG 4 FEBRUARIJ 1855.

	pCt.					pCt.			
NEDERL. W. Sch.	2 1/2	63 7/16	63 9/16	63 1/2	SPANJE. Nieuwe.	1 1/4	23 7/8	24	23 15/16
Dito dito 1844.	3	75 3/8	75 1/2	—	Buitenl. . . .	3	43	43 1/4	—
Dito dito 1844.	4	93 1/8	93 1/4	93 3/16	Binnenl. 6/m . .	3	38 1/8	38 7/16	38 5/16
O. I. L. 1844. .	4	92 3/4	—	—	Cert. Coup.		5 1/16	—	—
Amort. Synd . .	3 1/2	91 3/8	91 1/2	—	Amortisable		—	—	—
Handel-maats. .	4 1/2	130	—	—	PORTUG. Lond. .	3	43 11/16	43 7/8	43 3/4
BELGIE. certific. bij *Rothschild*.	2 1/2	52	52 1/8	—	OOSTENR. Metal. 1816-1852. .	5	76 3/4	77 1/4	77
RUSL. Bij *Hope* 1798 en 1816.	5	101 3/8	101 1/2	—	Dito 1849-1854 .	5	83 1/2	84	84
Dito 1828-1829.	5	100 3/4	100 7/8	—	Dito Zilv. Nation.	5	78 3/4	79	78 7/8
Insch. in Assign.	6	62 1/2	—	—	Dito 1847-1852 .	2 1/2	39 1/2	39 3/4	—
Cert. van dito. .	6	—	—	—	Frankf. Lot. 1854	3 1/2	—	—	—
Neg. 1831-1833.	5	—	—	—	BRAZ. Lond. 1824	5	98	98 1/8	—
Hope en C°. 1840	4	80 1/2	—	—	PERU »	4 1/2	—	—	—
Stieglitz.	4	79 1/4	79 1/2	—	MEXICO » . . .	3	20 1/8	20 1/4	—
Dito 1854 . .	5	87 7/8	88	—	GREN. »	2 3/4	—	—	—
Nieuwe Engels. .	4 1/2	—	—	—	Uitgestelde		7 1/2	—	—
POLEN Certific. .	4	75 3/4	—	—	ECUAD. Lond. .		3 1/2	—	—
Amsd. Lot fl 500 . .		149 1/4	149 3/4	—	VENEZ » . . .	4	27 1/4	27 1/2	—
					Uitgestelde . . .	1 1/2	12 1/4	—	—

Vaste beurs; handel vrij levendig.

LONDEN, heden.					PARIJS, heden.		
Eng. geconsolid. . .	3 pCt.	90 5/8	à	—	Fransche certific.	4 1/2 pCt. fr.	—
Spanje.	1 1/4 »	23 5/8	à	—	» »	3 »	73.10 ten 2 ure.
Mexico.	3 »	20 1/2	à	—	Spanje	3	—
					»	1 1/4	—

WEENEN.

Metalliek	5 pCt.	—
Nationaal	5 »	—
Wissel Londen	»	—
Zilver	»	—

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.